

den maa vi jo se at kæmpe om ude i vort Folk, se, i hvilken Retning Folkepsyken, som den højtærede Udenrigsminister talte om, vil gaa. Det er det, der altid kommer frem og er kommet frem i Dag ikke alene fra socialdemokratisk Side, men ogsaa fra det ærede Medlem Hr. P. Munch: Danmarks Afmagt. Den højtærede Forsvarsminister talte i Fjor her i Folketinget saalunde: „Danmark har paa Forhaand erklæret sin fuldkomne Afmagt, Danmark ligger værgeløst hen, det erkender sin Afmagt. Et Overfald paa en saadan værgeløs Stat vil blive fordømt i ganske anden Grad, end hvis man, som Flertallet, Venstre og de Konservative, erklærer, at vi skal have et effektivt Forsvar, og at dette skal være baseret paa, at vi kan afslaa en Neutralitetskrænkelse.“ Dér har vi Modsætningen: altid i denne Sag staar man og taler om, hvor ringe Danmark er.

Det er for Resten ikke det, man hører, naar man hører Tale om Danmarks Stilling nu for Tiden i militærpolitisk Henseende; den Stilling, Danmark nu har, er jo alligevel af en verdenspolitisk Betydning, den vender ledende Statsmænds Blik henimod os. Hvorfor tror De ellers, at Verdenspressen vil beskæftige sig med den højtærede Forsvarsminister? Vi hører ham jo fortælle, at han atter og atter bliver interviewet af Verdenspressen. Tror man, at Verdenspressen interesserer sig for den højtærede Forsvarsminister Hr. L. Rasmussen? Nej, det er, fordi han har Mod til at fremsætte et Forslag som det, han fremsatte i Fjor, og til at støtte et Forslag som det, han nu støtter, ellers var der ingen, som vilde have lagt Mærke til den højtærede Forsvarsminister.

Naar det ærede Medlem Hr. P. Munch taler om, at vi overvurderer den Vægt, der tillægges Danmarks Tilværelse, og at de udenlandske Statsmænd i Virkeligheden ikke har nogen Interesse for os, saa er det ikke rigtigt, jeg kan blot henvise til dette Fænomen: den højtærede Forsvarsminister Hr. L. Rasmussens internationale Betydning. Nej, vi har netop i Kraft af vor Stilling en Betydning, og det en Betydning, som vi maa se i Forhold til hele Problemet, og som vil blive set i Forhold til hele Problemet baade i Forhandlingerne i Folkenes Forbund og i Kabinetterne og paa den Nedrustningskonference, som en Gang vil komme sammen. Det ærede Medlem Hr. P. Munch henviser til Sverige og Norge. Men hvis vi skulde ruste i samme Forhold som Sverige, der nu har den socialdemokra-

tiske Regerings Afrustningsprogram gennemført, skulde vi, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, op paa 75 Millioner om Aaret set i Forhold til, hvad vi giver i Fredsbidrag til Folkenes Forbund. Og med Hensyn til Norge staar vi, ogsaa i finansiel Henseende, allerede ved det Forsvar, vi har nu, paa lige Trin. Nej, det er, hvad man paa Fransk kalder *défaitisme* — som jeg vil kalde *Smaaahedsvandvid* —, vi nu maa bekæmpe her og bekæmpe ude i vort Folk.

Man har talt om Forsvarsministerens Udtalelser angaaende Gesandternes Erklæringer. Nu maa jeg ganske vist sige med Hensyn til „Interviewet“, da dette er Nicolai Blædel, som har gengivet det, at jeg har uhyre megen Tillid til hans Evne til at opfatte og gengive; men vi har jo faaet et Dementi af disse Udtalelser, som har staaet ikke alene i danske, men ogsaa i udenlandske Blade. Men saa meget er vist, at rundt omkring paa Vælgermøderne hører vi, at den højtærede Forsvarsminister siger, at Gesandternes Erklæringer betyder intet som helst. Derfor har jeg Lyst til at sige her, at de Erklæringer, som foreligger, er det modsatte af det, som den højtærede Forsvarsminister altsaa ikke har sagt i Interviewet, men som Interviewet tillægger ham. Dette Interview er helt paa den modsatte Side af det, som er Sandhed, og det skal siges fra denne Talerstol, fordi vi atter og atter hører det gentaget ude paa Møderne. Jeg beklager, at ikke hele Rigsdagen kan faa Erklæringerne at se, men jeg vilde ønske, at det udenrigspolitiske Nævn maatte kunne faa et Møde med den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Forsvarsminister, og at vi saa kunde gennemgaa dem sammen, alle Partier er jo til Stede dér. Saa tror jeg alligevel, at saadant noget aldrig mere blev gentaget, og saa tror jeg alligevel, man vilde sige, at den højtærede Forsvarsminister utvivlsomt ikke er sin Plads voksen, naar han om en saa alvorlig Sag som denne kan sige noget, der af Nicolai Blædel kan opfattes, som han har opfattet det.

Udenrigsministeren (Moltke): Jeg skal holde mig til en Udtalelse i min sidste Tale, hvor jeg sagde, at jeg med Tilfredsstillelse saa den Debat, som fandt Sted om dette Lovforslag. Denne Udtalelse fastholder jeg, og jeg har for mit personlige Vedkommende haft særdeles meget Udbytte af den Debat, som har fundet Sted. Jeg tror, at den Debat vil tjene til at klare Begreberne om, ad hvilke Veje, ved hvilke Midler, paa hvilken Maade en Løsning skal findes. Det er mig klart, at denne Løsning vil blive fundet ad